

Zaak C-263/24 [Smiliev]ⁱ

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

15 april 2024

Verwijzende rechter:

Rayonen sad Tutrakan (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

15 april 2024

Verzoeker:

Rayonna prokuratura Silistra, Teritorialno otdelenie Tutrakan

Verdachte:

YE

[OMISSIS]

VERZOEK OM

EEN PREJUDICIËLE BESLISSING

Zaak: algemene strafzaak nr. 63/2024

BIJZONDER VERZOEK: overeenkomstig artikel 105 van

**het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de
Europese Unie**

[OMISSIS]

Relevante feiten en omstandigheden van de zaak en voorwerp van het geschil

I. Partijen [OMISSIS]

ⁱ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

1. **Openbaar ministerie:** RAYONNA PROKURATURA SILISTRA, TERITORIALNO OTDELENIE TUTRAKAN [OMISSIS]

2. **Verdachte:** YE [OMISSIS];

3. **Advocaat van de verdediging:** Advocaat Peycho Yovev [OMISSIS].

II. Voorwerp van de zaak

4. De verdachte wordt vervolgd omdat hij [OMISSIS] op 25 oktober 2023, binnen een termijn van een jaar nadat hem een administratieve sanctie was opgelegd bij proces-verbaal [OMISSIS], gedateerd 7 maart 2023, opgemaakt door [OMISSIS] van de OD-MVR (Oblastna direktsia na Ministerstvoto na vatreshnite paboti, regionale afdeling van het Ministerie van Binnenlandse Zaken Silistra, Bulgarije) en in werking getreden op 4 mei 2023, voor het besturen van een motorrijtuig zonder het bijbehorende rijbewijs, gepleegd op dezelfde dag [OMISSIS] – een overtreding als bedoeld in artikel 343c, lid 2, van de Nakazatelen kodeks (wetboek van strafrecht; hierna: „NK”).

III. Procedure

5. De tenlastelegging werd opgesteld in het kader van een versnelde procedure.

6. De zaak werd in eerste instantie voor de Rayonen sad TutraKAN (rechter in eerste aanleg TutraKAN, Bulgarije) gebracht, algemene strafzaak nr. 246/2023.

7. Tijdens het gerechtelijk onderzoek werd vastgesteld dat de volgende veroordelingen door nationale rechters tegen de betrokkene waren uitgesproken:

8. Bij **vonnis [OMISSIS] van de Rayonen sad Dulovo (rechter in eerste aanleg Dulovo, Bulgarije)**, in werking getreden op 2 november 2023, werd de verdachte schuldig bevonden aan het plegen, op 22 februari 2023, van een documentair delict (gebruik van een vals rijbewijs) als bedoeld in artikel 316 juncto artikel 308, lid 1, NK. Hij werd veroordeeld tot een vrijheidsstraf van 18 maanden, voorwaardelijk op grond van artikel 66, lid 1, NK.

9. Bij **vonnis [OMISSIS] van de Rayonen sad Elhovo (rechter in eerste aanleg Elhovo, Bulgarije) [OMISSIS]**, in werking getreden op 7 december 2023, werd de verdachte schuldig bevonden aan het plegen, op 25 februari 2022, van een nieuw strafbaar feit op grond van artikel 343c, lid 2, NK (zie punt 4). Hij werd veroordeeld tot een vrijheidsstraf van 10 maanden, voorwaardelijk op grond van artikel 66, lid 1, NK, en een geldboete [OMISSIS].

10. Bij **vonnis [OMISSIS] van de Rayonen sad Elhovo (rechter in eerste aanleg Elhovo, Bulgarije) [OMISSIS]**, in werking getreden op 19 januari 2024, werd de verdachte schuldig bevonden aan het opnieuw plegen, op 25 mei 2022, van een documentair delict (gebruik van een vals rijbewijs) als bedoeld in artikel 316 juncto artikel 308, lid 1, NK. Hij werd veroordeeld tot een

vrijheidsstraf van één jaar en 6 maanden, voorwaardelijk op grond van artikel 66, lid 1, NK.

11. Tijdens het gerechtelijk onderzoek heeft de rechter aan de hand van informatie uit het Europees Strafregerregisterinformatiesysteem (ECRIS) vastgesteld dat de verdachte ook in het buitenland was veroordeeld.

12. Bij vonnis [OMISSIS] van de politierechtbank Vilvoorde, Koninkrijk België [OMISSIS], in werking getreden op 3 januari 2022, werd de verdachte schuldig bevonden aan drie feiten, gepleegd op 14 juni 2020 te Zaventem, Koninkrijk België, die „inbreuken op de wegcode” naar Belgisch recht [OMISSIS] vormen:

12.1. [OMISSIS] een motorrijtuig [OMISSIS] hebben bestuurd of [OMISSIS] een motorrijtuig [OMISSIS] laten besturen zonder dat het gedekt is door een verzekering burgerlijke aansprakelijkheid [OMISSIS] (artikelen 1, 2, § 1, 20, 22, § 1, 24, 28 en 29 van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen);

12.2. [OMISSIS] een voertuig hebben bestuurd dat niet was ingeschreven of waarop de kentekenplaat die bij de inschrijving werd afgegeven, niet was aangebracht (artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 20 juli 2001, artikelen 29, § 1, punt 3, en 38, § 1.3, van de wet betreffende de politie over het wegverkeer gecoördineerd bij koninklijk besluit van 16 maart 1968);

12.3. in zijn hoedanigheid van bestuurder van een voertuig [OMISSIS] een mobiele telefoon hebben gebruikt die hij in de hand hield terwijl het voertuig niet stilstond of geparkeerd was (artikel 8.4 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg; artikelen 29, § 1, punt 3, en 38, § 1.3, van de wet betreffende de politie over het wegverkeer gecoördineerd bij koninklijk besluit van 16 maart 1968);

12.4. een in België ingeschreven voertuig dat aan een technische keuring [OMISSIS] is onderworpen, op de openbare weg hebben toegelaten zonder [OMISSIS] in het bezit te zijn van een geldig keuringsbewijs, het overeenstemmende keuringsvignet en een identificatierapport of een technische fiche of een ander document [OMISSIS], voor zover deze documenten vereist zijn (artikelen 24, § 1, 26 en 81 van het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen, artikel 4 van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen).

13. De volgende straffen werden uitgesproken voor de feiten:

13.1. Voor de in de punten 12.1 en 12.2 bedoelde feiten:

13.1.1. een geldboete van 800,00 EUR [OMISSIS: methode voor het bepalen van de geldboete]; als deze geldboete niet binnen de wettelijke termijn wordt betaald, wordt deze vervangen door de straf van een „verbod om een motorvoertuig te besturen” voor een periode van 30 dagen;

13.1.2. een „ontzegging van het recht om een motorvoertuig te besturen” voor een periode van een maand.

13.2. Voor het in punt 12.3 bedoelde feit:

13.2.1. een geldboete van 200,00 EUR [OMISSIS: methode voor het bepalen van de geldboete]; als deze geldboete niet binnen de wettelijke termijn wordt betaald, wordt deze vervangen door de straf van een „verbod om een motorvoertuig te besturen” voor een periode van 30 dagen;

13.2.2. een „ontzegging van het recht om een motorvoertuig te besturen” voor een periode van 15 dagen.

13.3. Voor het in punt 12.4 bedoelde feit: een „geldboete” van 200,00 EUR [OMISSIS: methode voor het bepalen van de geldboete]; als deze geldboete niet binnen de wettelijke termijn wordt betaald, wordt deze vervangen door een „vrijheidsstraf” voor een periode van 3 dagen.

14. **Bij vonnis [OMISSIS] van het Amtsgericht Prüm (rechter in eerste aanleg Prüm, Duitsland) [OMISSIS]**, in werking getreden op 16 september 2023, werd de verdachte schuldig bevonden aan het besturen van een voertuig op 30 juni 2023 zonder rijbewijs of na ontzegging van de rijbevoegdheid – wettelijke bepalingen: StVG (wegenverkeerswet) § 21, Abs. 1, Nr. 1, § 2.

15. **Hij werd bestraft** met een „geldboete” van 50 EUR.

16. De verdachte heeft schuldig gepleit en de procedure is in kort geding gevoerd.

17. In algemene strafzaak nr. 246/2023 [OMISSIS] heeft de kamer, rekening houdend met de eerdere veroordelingen, in de veroordeling van 15 december 2023 [OMISSIS] de verdachte schuldig bevonden en een onvoorwaardelijke straf van „vrijheidsbeneming” en een „geldboete” opgelegd.

18. De veroordeling werd vernietigd door de Okrazhen sad Silistra (rechter in tweede aanleg Silistra, Bulgarije) [OMISSIS] en de zaak werd terugverwezen naar een andere samenstelling van de rechtbank met de opdracht om te onderzoeken of de sancties die door de Belgische rechter waren opgelegd rechtsgevolgen hadden.

19. De terugverwezen zaak werd onder een nieuw nummer, algemene strafzaak nr. 63/2024, behandeld door de Rayonen sad Tutrakan.

20. Tijdens de nieuwe behandeling van de zaak heeft de verdachte opnieuw schuldig gepleit (hij heeft de feiten in het feitenoverzicht van de tenlastelegging volledig erkend en aanvaard dat er geen bewijs van deze feiten was overgelegd) en de procedure die thans aanhangig is, is een kort geding. In dit verband was de verwijzende rechter van oordeel dat de uitlegging van een bepaling van het Unierecht op het gebied van politieële en justitiële samenwerking in strafzaken van belang is voor de correcte beslechting van het geschil aangezien de erkenning van de rechtsgevolgen van zowel de Belgische als de Duitse beslissing gevolgen zou hebben voor de straf die aan de verdachte kan worden opgelegd.

Toepasselijk nationaal recht en rechtspraak:

21. Nakazatelen kodeks (wetboek van strafrecht)

„Artikel 8 [...]

(2) Met een in kracht van gewijsde gegane veroordeling die is uitgesproken in een andere lidstaat van de Europese Unie wegens een handeling die volgens het Bulgaars wetboek van strafrecht een strafbaar feit vormt, wordt rekening gehouden in elke strafrechtelijke procedure die in de Republiek Bulgarije tegen die persoon wordt gevoerd.

[...]

Artikel 66 (1) Wanneer de rechter een vrijheidsstraf van maximaal drie jaar oplegt, kan hij de tenuitvoerlegging van de opgelegde straf voorwaardelijk voor een periode van drie tot vijf jaar opschorten wanneer de persoon niet tot een vrijheidsstraf is veroordeeld voor een ambtshalve te vervolgen strafbaar feit en indien de rechter van oordeel is dat het voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de straf en vooral voor de correctie van de veroordeelde niet nodig is om de straf ten uitvoer te leggen.

[...]

Artikel 78a. (1) Een volwassene wordt door de rechtbank vrijgesproken van strafrechtelijke aansprakelijkheid en wordt veroordeeld tot het betalen van een geldboete van duizend tot vijfduizend BGN wanneer tegelijkertijd aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

(a) [gewijzigd – Darzhaven vestnik (staatsblad; hierna ‚DV‘) nr. 86 van 2005, in werking getreden op 29 april 2006], het strafbare feit wordt bestraft met een vrijheidsstraf tot drie jaar, of met een minder strenge straf, indien het opzettelijk is begaan, of met een vrijheidsstraf tot vijf jaar, of met een minder strenge straf, indien het uit onachtzaamheid is begaan;

b) de dader is niet veroordeeld voor een algemeen strafbaar feit en is niet vrijgesteld van strafrechtelijke aansprakelijkheid op grond van dit hoofdstuk;

c) *de materiële schade als gevolg van het strafbare feit werd hersteld.*

[...]

Artikel 343c (nieuw – DV nr. 50 van 1995) (1) (gewijzigd, DV nr. 74 van 2015) Eenieder die een motorvoertuig bestuurt tijdens de periode van ontzegging van het recht om een motorvoertuig te besturen, nadat hij voor dezelfde handeling is gestraft in een administratieve procedure, is strafbaar met een vrijheidsstraf van maximaal drie jaar en een geldboete van tweehonderd tot duizend BGN.

(2) (gewijzigd – DV nr. 74 van 2015) Eenieder die, binnen een jaar na te zijn veroordeeld tot een administratieve sanctie voor het besturen van een motorvoertuig zonder het relevante rijbewijs, hetzelfde feit begaat, wordt bestraft met een vrijheidsstraf van één tot drie jaar en een geldboete van vijfhonderd tot duizend tweehonderd BGN.

[...]

Artikel 345 (1) Eenieder die gebruik maakt van een kentekenplaat die voor een ander motorvoertuig is afgegeven of van een kentekenplaat die niet door de bevoegde autoriteiten is afgegeven, wordt gestraft met een vrijheidsstraf van maximaal een jaar of een geldboete van vijfhonderd tot duizend BGN.

(2) De in paragraaf 1 genoemde sanctie is ook van toepassing op eenieder die een motorvoertuig bestuurt dat niet naar behoren is ingeschreven.”

22. *Nakazatelno-protsesualen kodeks (wetboek van strafvordering; hierna: „NPK”)*

„Artikel 247 (1) De rechtsvordering in eerste aanleg wordt ingesteld:

- 1. op grond van een tenlastelegging en*
- 2. [OMISSIS] op grond van een klacht van het slachtoffer van het strafbare feit.”*

23. *Naredba n° 8 ot 26 februari 2008 g. za funktsiite i organizatsiata na deynostta na byurata za sadimost (reglement nr. 8 van 26 februari 2008 betreffende de taken en de organisatie van de werkzaamheden van de strafregisters)*

„Artikel 40 (1) Alle overeenkomstig artikel 78a NK opgelegde veroordelingen en administratieve sancties worden in het strafregister opgenomen.”

Bepaling of handeling waarvan de uitlegging wordt gevraagd;

24. Artikel 3, lid 1, van kaderbesluit 2008/675/JBZ van de Raad van 24 juli 2008 betreffende de wijze waarop bij een nieuwe strafrechtelijke procedure

rekening wordt gehouden met veroordelingen in andere lidstaten van de Europese Unie,

„1. Elke lidstaat zorgt ervoor dat in een strafrechtelijke procedure tegen een persoon rekening wordt gehouden met in andere lidstaten tegen de betrokkene uitgesproken, eerdere veroordelingen wegens andere feiten, waarover krachtens de geldende rechtsinstrumenten inzake wederzijdse rechtsbijstand of inzake de uitwisseling van gegevens uit het strafregister informatie is verkregen, zulks voor zover in de lidstaat zelf met eerdere veroordelingen rekening wordt gehouden, en dat aan die in andere lidstaten uitgesproken eerdere veroordelingen rechtsgevolgen worden verbonden, gelijkwaardig aan die welke de nationale wetgeving verbindt aan eerdere veroordelingen in de lidstaat zelf.”

25. **Artikel 2, onder a), van kaderbesluit 2009/315/JBZ** van de Raad van 26 februari 2009 betreffende de organisatie en de inhoud van uitwisseling van gegevens uit het strafregister tussen de lidstaten:

„a) ‚veroordeling‘, iedere definitieve beslissing die door een strafgerecht jegens een natuurlijk persoon met betrekking tot een strafbaar feit wordt uitgesproken en die in de lidstaat van veroordeling in het strafregister wordt vermeld”.

Redenen waarom de rechter een antwoord op de prejudiciële vragen nuttig acht voor de beslechting van het geschil

26. De feiten van de onderhavige procedure hebben plaatsgevonden op 25 oktober 2023, nadat de vonnissen van de Belgische en Duitse rechters in kracht van gewijsde waren gegaan. Daarom moeten de vonnissen van deze rechters worden aangemerkt als „eerdere veroordelingen” in de zin van artikel 3, lid 1, van kaderbesluit 2008/675/JBZ.

27. De tenlastelegging in de onderhavige procedure vindt haar rechtsgrond [OMISSIS] in artikel 343c, lid 2 NK, dat voorziet in een vrijheidsstraf van één tot drie jaar en een geldboete [OMISSIS].

28. Met betrekking tot het betreffende strafbare feit is het in beginsel alleen mogelijk om de verdachte vrij te stellen van strafrechtelijke aansprakelijkheid en in plaats daarvan een administratieve sanctie op te leggen op grond van artikel 78a, NK, indien, overeenkomstig artikel 78a, lid 1, onder b), NK, de verdachte niet is veroordeeld voor een algemeen strafbaar feit. Met betrekking tot het betreffende strafbare feit is het ook alleen mogelijk om de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf op te schorten op grond van artikel 66, lid 1, NK (d.w.z. de straf wordt niet daadwerkelijk ten uitvoer gelegd) als de persoon niet is veroordeeld tot een „vrijheidsstraf voor het plegen van een algemeen strafbaar feit”.

29. Derhalve zal het in aanmerking nemen van de buitenlandse veroordelingen een invloed hebben op de eventuele bepaling van de strafmaat in deze zaak.

30. [OMISSIS].

IV. Vallen veroordelingen door buitenlandse rechters onder veroordelingen wegens „algemene strafbare feiten”?

31. Artikel 3, lid 1, van kaderbesluit 2008/675/JBZ bepaalt dat elke lidstaat ervoor zorgt dat in een strafrechtelijke procedure tegen een persoon rekening wordt gehouden met in andere lidstaten tegen de betrokkene uitgesproken, eerdere veroordelingen wegens andere feiten, waarover krachtens de geldende rechtsinstrumenten inzake wederzijdse rechtsbijstand of inzake de uitwisseling van gegevens uit het strafregister informatie is verkregen.

32. Overeenkomstig artikel 2 van het [kaderbesluit] wordt onder „veroordeling” verstaan: iedere definitieve beslissing die door een strafgerecht jegens een natuurlijk persoon met betrekking tot een strafbaar feit wordt uitgesproken (noot van de vertaler: in het Bulgaars, prestaplenie; in het Frans, infraction pénale; in het Engels, criminal offence).

33. Hier moet worden aangenomen dat er sprake is van een fout in de Bulgaarse vertaling, aangezien in artikel 2, onder a), van kaderbesluit 2009/315/JBZ [OMISSIS] het begrip „veroordeling” wordt gedefinieerd als „[OMISSIS] iedere definitieve beslissing die door een strafgerecht jegens een natuurlijk persoon met betrekking tot een strafbaar feit wordt uitgesproken (noot van de vertaler: in het Bulgaars nakasuemo deyanie, letterlijk een feit waarvoor een sanctie kan worden opgelegd)¹ en die in de lidstaat van veroordeling in het strafregister wordt vermeld”. Hetzelfde begrip wordt gebruikt in andere taalversies van de kaderbesluiten. In de Duitse vertaling wordt bijvoorbeeld het begrip „Straftat” gebruikt en in de Nederlandse vertaling „strafbaar feit”. Daarom kan worden aangenomen dat er overeenkomstig artikel 3, lid 1, van kaderbesluit 2008/675/JBZ rekening moet worden gehouden met veroordelingen voor „feiten waarvoor een sanctie kan worden opgelegd” en niet voor „strafbare feiten”, aangezien dit laatste begrip in het Bulgaarse recht beperkter is (zie punt 39).

34. Een aantal rechtssystemen hanteren echter een andere classificatie van feiten waarvoor een sanctie kan worden opgelegd. [OMISSIS].

35. Het Duitse recht hanteert een classificatie van feiten waarvoor een sanctie kan worden opgelegd in twee niveaus – „Verbrechen” en „Vergehen” – § 12 Strafgesetzbuch (Duits wetboek van strafrecht):

„Verbrechen und Vergehen (Misdrijven en overtredingen)

(1) Misdrijven zijn onrechtmatige handelingen waarvoor een gevangenisstraf van minstens een jaar of meer kan worden opgelegd.

¹ Nadruk toegevoegd.

(2) *Overtreedingen zijn onrechtmatige handelingen waarvoor minstens een kortere gevangenisstraf of een geldboete kan worden opgelegd.*”

36. Het Belgische recht van zijn kant hanteert een systeem met drie niveaus voor het classificeren van feiten waarvoor een sanctie kan worden opgelegd: „overtredingen”, „wanbedrijven” en „misdaden” (artikel 1 van het Belgisch strafwetboek):

„Artikel 1: Het misdrijf, naar de wetten strafbaar met een criminele straf, is een misdaad.

Het misdrijf, naar de wetten strafbaar met een correctionele straf, is een wanbedrijf.

Het misdrijf, naar de wetten strafbaar met een politiestraf, is een overtreding.”

37. Het Bulgaarse recht hanteert een systeem met twee niveaus voor het classificeren van feiten waarvoor een sanctie kan worden opgelegd:

37.1. strafbare feiten en

37.2. administratieve overtredingen.

38. Administratieve overtredingen komen over het algemeen niet voor in strafregisters en dienen daarom niet te worden aangemerkt als „feiten waarvoor een sanctie kan worden opgelegd” in de zin van artikel 2, onder a), van kaderbesluit 2009/315/JBZ [noot van de vertaler: in de Bulgaarse versie].

39. Overeenkomstig artikel 40, lid 1, van reglement nr. 8 van 26 februari 2008 [OMISSIS] omvat het strafregister echter niet alleen veroordelingen voor strafbare feiten, maar ook administratieve sancties die zijn opgelegd op grond van artikel 78a NK. In de procedure op grond van artikel 78a NK wordt de dader schuldig bevonden aan een strafbaar feit, maar wordt hij vrijgesteld van strafrechtelijke aansprakelijkheid en wordt een administratieve sanctie opgelegd, waarvan de gevolgen verschillen van die voor personen die zijn veroordeeld voor een strafbaar feit.

40. De Bulgaarse wetgever heeft nog een andere tweedeling ingevoerd, namelijk algemene en particuliere strafbare feiten. Overeenkomstig artikel 247 NPK zijn algemene strafbare feiten die [OMISSIS] waarvoor vervolging wordt ingesteld door een openbare aanklager en particuliere strafbare feiten die waarvoor vervolging wordt ingesteld op basis van een klacht van het slachtoffer bij de rechtbank (in deze gevallen heeft het slachtoffer de status van aanklager).

41. In deze omstandigheden kan op basis van de door het ECRIS verstrekte gegevens in de eerste plaats niet worden vastgesteld tot welke categorie van naar Duits en Belgisch recht feiten waarvoor een sanctie kan worden opgelegd de feiten waarop de eerdere veroordelingen betrekking hebben, behoren.

42. Derhalve is het niet mogelijk om te bepalen of de feiten waarvoor de verdachte door buitenlandse rechters is veroordeeld, in de context van de erkenning van vonnissen als administratieve overtredingen of als strafbare feiten naar Bulgaars recht moeten worden behandeld. Als ze als strafbare feiten worden behandeld, kan niet worden bepaald of ze als algemene of particuliere strafbare feiten moeten worden behandeld.

43. Indien de in het strafregister in het ECRIS opgenomen strafbare feiten naar Bulgaars recht als feiten met gelijkwaardige gevolgen worden beschouwd, zal de rechter moeten oordelen dat de door de Belgische [OMISSIS] en Duitse rechters uitgesproken veroordelingen geen administratieve overtredingen kunnen vormen, aangezien deze laatste naar Bulgaars recht niet in het strafregister kunnen worden opgenomen. Derhalve moet worden aangenomen dat zij naar het recht van de rechter bij wie de zaak aanhangig is (in casu het Bulgaarse recht), hetzij strafbare feiten vormen, hetzij beslissingen die een persoon vrijstellen van strafrechtelijke aansprakelijkheid in de zin van artikel 78a NK (zie punt 39). Voor zover de veroordelingen echter niet [OMISSIS] in het ECRIS zijn opgenomen als beslissingen waarbij een persoon van zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid wordt vrijgesteld (parameter „S” van bijlage „B” bij het ingetrokken besluit van de Raad 2009/316/JBZ), moet worden geconcludeerd dat het veroordelingen voor strafbare feiten zijn. Aangezien er in deze categorieën strafbare feiten geen slachtoffer is, kan worden aangenomen dat het om algemene strafbare feiten gaat, waardoor de toepassing van de artikelen 66 en 78a van het wetboek van strafrecht met het oog op het bepalen van de strafmaat in de zaak die bij de verwijzende rechter aanhangig is, is uitgesloten.

44. Als de rechter echter niet verplicht is om de veroordelingen in het ECRIS als gelijkwaardig aan de veroordelingen in het Bulgaarse strafregister te beschouwen, moet een verdere vraag aan de centrale autoriteit worden gesteld voor nadere verduidelijking:

44.1. het bestaan van verschillende categorieën strafbare feiten die moeten worden opgenomen in het strafregister van de lidstaat waar het vonnis is uitgesproken (eventueel de criteria om deze categorieën van elkaar te onderscheiden – straf, persoon die de strafprocedure heeft ingeleid, mogelijkheid om de gevolgen van de uitgesproken straf te vernietigen, enz.);

44.2. [OMISSIS] tot welke categorie de in het ECRIS opgenomen eerdere veroordelingen behoren.

45. De rechter moet vervolgens nagaan met welke categorieën feiten waarvoor overeenkomstig het nationale recht een sanctie kan worden opgelegd, de feiten waarvoor een sanctie kan worden opgelegd en waarvoor de verdachte door buitenlandse rechters is veroordeeld, overeenkomen. Deze beoordeling is uiterst complex, aangezien er geen vaste criteria zijn om deze uit te voeren, en de erkenning van veroordelingen zal van geval tot geval worden bepaald op basis van de individuele beoordeling van de rechter.

46. In de onderhavige zaak kan de rechter in het kader van deze beoordeling concluderen dat de door de buitenlandse rechter opgelegde straffen veroordelingen wegens administratieve overtredingen zijn en deze straffen in het geheel niet erkennen op grond van artikel 66 en artikel 78a NK.

47. [OMISSIS]

48. [OMISSIS]

49. [OMISSIS]

50. [OMISSIS: opmerking over het feit dat de openbare aanklager en de verdediging geen opmerkingen hebben gemaakt over de vraag].

V. Moet er rekening worden gehouden met veroordelingen van buitenlandse rechters als er geen sprake is van dubbele strafbaarheid van het feit?

51. Op grond van artikel 8, lid 2, NK kan een in een andere lidstaat van de Europese Unie uitgesproken veroordeling alleen in aanmerking worden genomen voor feiten die een strafbaar feit vormen in de zin van het Bulgaarse wetboek van strafrecht.

52. Overeenkomstig overweging 6 van kaderbesluit 2008/675/JBZ is de rechter niet verplicht rekening te houden met de veroordeling wanneer een nationale veroordeling niet mogelijk zou zijn geweest voor het feit dat aanleiding heeft gegeven tot de eerdere veroordeling.

53. Dit zou betekenen dat alleen rekening wordt gehouden met:

53.1. de door de Duitse rechter uitgesproken veroordeling omdat deze overeenstemt met een veroordeling voor het strafbare feit bedoeld in artikel 343c NK;

53.2. de door de Belgische rechter uitgesproken veroordeling met betrekking tot het deel betreffende het besturen van een niet-ingeschreven voertuig (zie punt 12.2) omdat deze overeenstemt met een veroordeling voor het strafbare feit bedoeld in artikel 345 NK.

54. Voor de andere feiten kan naar Bulgaars recht geen sanctie worden opgelegd als strafbare feiten. De vraag is des te belangrijker omdat de Belgische veroordeling een vrijheidsstraf omvat voor het besturen van een voertuig dat geen technische keuring had ondergaan (zie punt 12.4). Indien de gevolgen van deze veroordeling worden erkend, zou het niet mogelijk zijn een voorwaardelijke straf op grond van artikel 66 NK op te leggen voor het strafbare feit in kwestie.

55. [OMISSIS]

56. [OMISSIS]

57. [OMISSIS]

58. [OMISSIS: opmerking met betrekking tot de argumenten van de openbare aanklager en de verdediging dat de gevolgen van buitenlandse veroordelingen alleen kunnen worden erkend als de daaruit voortvloeiende feiten naar Bulgaars recht strafbaar zijn].

Specifieke vragen

I. Moet artikel 3, lid 1, van kaderbesluit 2008/675/JBZ van de Raad van 24 juli 2008 betreffende de wijze waarop bij een nieuwe strafrechtelijke procedure rekening wordt gehouden met veroordelingen in andere lidstaten van de Europese Unie, juncto artikel 2, onder a), van kaderbesluit 2009/315/JBZ van de Raad van 26 februari 2009 betreffende de organisatie en de inhoud van uitwisseling van gegevens uit het strafregister tussen de lidstaten, aldus worden uitgelegd dat het in aanmerking nemen van in andere lidstaten tegen dezelfde persoon uitgesproken eerdere veroordelingen impliceert dat de rechter bij wie een nieuwe strafrechtelijke procedure tegen die persoon aanhangig is gemaakt (tenuitvoerleggingsrechter) ervan moet uitgaan dat de in andere lidstaten uitgesproken eerdere veroordelingen die in het Europees Strafregerinformatiesysteem (Ecris) zijn opgenomen, betrekking hebben op dezelfde, naar nationaal recht volgens het daarvan uitgaande gevaar voor de samenleving ingedeelde categorieën van strafbare feiten als die welke in de staat van de tenuitvoerleggingsrechter in het strafregister worden opgenomen? Wanneer er verschillende categorieën bestaan van naar het nationale recht van de tenuitvoerleggingsrechter in het strafregister op te nemen strafbare feiten en de rechtsgevolgen van een veroordeling per categorie verschillen, staat het dan aan de nationale rechter bij wie een strafzaak tegen een bepaalde persoon aanhangig is, om in elk afzonderlijk geval te beoordelen onder welke categorie de feiten die hebben geleid tot de eerdere veroordelingen in andere lidstaten, vallen volgens de nationale indeling? In welke gevallen moet een dergelijke beoordeling worden gemaakt?

II. Moet artikel 3, lid 1, van kaderbesluit 2008/675/JBZ van de Raad aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale regeling op grond waarvan de rechter geen rekening mag houden met eerdere veroordelingen die in een andere lidstaat van de Europese Unie zijn uitgesproken voor feiten die naar het nationale recht van de tenuitvoerleggingsrechter geen strafbare feiten vormen?

Standpunt van de verwijzende rechter

VI. Eerste vraag

59. De verwijzende rechter herinnert eraan dat volgens artikel 2, onder a), van kaderbesluit 2009/315/JBZ [OMISSIS] onder „veroordeling” wordt verstaan: iedere definitieve beslissing die door een strafgerecht jegens een natuurlijk persoon met betrekking tot een strafbaar feit wordt uitgesproken en die in de lidstaat van veroordeling in het strafregister wordt vermeld. Overeenkomstig artikel 3, lid 1, van kaderbesluit 208/675/JBZ [OMISSIS] zorgt elke lidstaat ervoor dat in een strafrechtelijke procedure tegen een persoon rekening wordt gehouden met in andere lidstaten tegen de betrokkene uitgesproken, eerdere veroordelingen wegens andere feiten, waarover krachtens de geldende rechtsinstrumenten inzake wederzijdse rechtsbijstand of inzake de uitwisseling van gegevens uit het strafregister informatie is verkregen, zulks voor zover in de lidstaat zelf met eerdere veroordelingen rekening wordt gehouden, en dat aan die in andere lidstaten uitgesproken eerdere veroordelingen rechtsgevolgen worden verbonden, gelijkwaardig aan die welke de nationale wetgeving verbindt aan eerdere veroordelingen in de lidstaat zelf.

60. Het instrument dat in dit geval van toepassing is voor de uitwisseling van gegevens uit strafregisters is het instrument waarnaar wordt verwezen in artikel 1, onder c), van kaderbesluit 2009/315/JBZ [OMISSIS], een gedecentraliseerd geautomatiseerd systeem voor de uitwisseling van gegevens over strafrechtelijke veroordelingen, gebaseerd op de strafregisterdatabanken van elke lidstaat – het Europees Strafregisterinformatiesysteem (ECRIS).

61. Het doel van het ECRIS is derhalve om de gegevens uit het strafregister van personen te uniformeren en dezelfde rechtsgevolgen te geven aan veroordelingen die in verschillende lidstaten zijn geregistreerd. Daarom moeten feiten die door een lidstaat in het systeem zijn opgenomen, door elke andere lidstaat even streng worden behandeld (onder voorbehoud van de overwegingen hieronder – zie punt 68).

62. In de lidstaten van de Europese Unie is het gebruikelijk om verschillende categorieën feiten vast te stellen waarvoor volgens de wet een sanctie kan worden opgelegd. Het is aan het nationale recht om te bepalen welke groepen feiten

volgens de nationale classificatie in het strafregister moeten worden opgenomen. Het is echter eveneens onbetwistbaar dat feiten waarvoor een zware sanctie kan worden opgelegd, in het strafregister worden opgenomen en dat verschillen tussen wetgevingen het gevolg zijn van het al dan niet opnemen in het strafregister van feiten waarvoor een minder zware sanctie kan worden opgelegd. In ieder geval moet ervan worden uitgegaan dat de wetgever, door bepaalde groepen feiten in het strafregister op te nemen, van mening is dat zij voor de betrokken lidstaat een voldoende groot openbaar gevaar vormen, een inschatting die door de andere lidstaten moet worden aanvaard.

63. De verplichting van artikel 3, lid 1, van kaderbesluit 2008/675/JBZ vereist in feite de erkenning van buitenlandse beslissingen waarvan de andere lidstaat heeft besloten ze in zijn strafregister op te nemen. Deze verplichting houdt in dat met deze beslissingen op dezelfde wijze rekening moet worden gehouden als in de nationale wetgeving is bepaald met betrekking tot de gevolgen van nationale veroordelingen die in het nationale strafregister zijn opgenomen.

64. Omgekeerd is de nationale rechter, zelfs als de buitenlandse wetgever een bepaalde categorie feiten heeft uitgesloten van het toepassingsgebied van zijn strafregister, niet verplicht om aan te nemen dat de feiten in die categorie vallen onder de door de nationale wetgever uitgesloten feiten [noot van de vertaler: waarschijnlijke betekenis van de zin, originele tekst onduidelijk].

65. Volgens deze uitlegging van de bepaling moet er bijvoorbeeld van worden uitgegaan dat de veroordelingen van de Duitse en Belgische rechters (hierboven genoemd) geen administratieve overtredingen zijn in de zin van het Bulgaarse recht (aangezien deze niet worden opgenomen in het Bulgaarse strafregister – zie punt 43).

66. Wanneer het nationale recht verschillende categorieën van feiten onderscheidt die in het strafregister moeten worden opgenomen, dient de nationale rechter alleen na te gaan tot welke groep van feiten, volgens de nationale classificatie, de buitenlandse veroordelingen behoren (als ze verschillende rechtsgevolgen hebben en als dit relevant is voor de zaak). Deze beoordeling wordt uitgevoerd op basis van de in het ECRIS opgeslagen gegevens. Alleen als de informatie ontoereikend is, kunnen andere rechtsbijstandsinstrumenten die binnen de Unie van toepassing zijn, worden gebruikt.

67. In dit geval moet worden aangenomen dat deze aanvullende informatie niet nodig is (zie punt 43).

VIII. Tweede vraag

68. Volgens de verwijzende rechter moet rekening worden gehouden met overweging 11 van kaderbesluit 2008/675/JBZ [*OMISSIS*], waarin wordt verwezen naar de eerbiediging van het in de artikelen 2 VWEU en 5 VEU neergelegde subsidiariteitsbeginsel. Volgens overweging 6 van het kaderbesluit bestaat er geen verplichting om rekening te houden met dergelijke eerdere

veroordelingen, bijvoorbeeld wanneer een nationale veroordeling niet mogelijk zou zijn geweest voor het feit dat aanleiding heeft gegeven tot de eerdere veroordeling.

69. De nationale wetgever heeft op grond van het kaderbesluit artikel 8, lid 2, NK gewijzigd (DV nr. 33 van 2011, van kracht sinds 27 mei 2011) door te bepalen dat met een in kracht van gewijsde gegane veroordeling die is uitgesproken in een andere lidstaat van de Europese Unie wegens een handeling die volgens het wetboek van strafrecht een strafbaar feit vormt, rekening wordt gehouden in elke strafrechtelijke procedure die in de Republiek Bulgarije tegen die persoon wordt gevoerd.

70. In deze omstandigheden moet worden aangenomen dat er geen tegenstrijdigheid is tussen artikel 8, lid 2, NK en artikel 3, lid 1, van kaderbesluit 2008/675/JBZ van de Raad.

71. Deze oplossing is een aanvulling op de argumenten die met betrekking tot de vorige vraag zijn aangevoerd. De opname van het feit in het strafregister van een andere lidstaat en tegelijkertijd het bestaan van dubbele strafbaarheid voor hetzelfde feit zowel in die andere lidstaat als in de staat van de tenuitvoerleggingsrechter creëren immers aanvullende garanties dat de situatie van de verdachte niet zal worden verergerd door een zwaardere straf dan wanneer hij voor hetzelfde feit door de nationale rechter zou zijn veroordeeld.

72. Bovendien wordt zo een ander probleem voorkomen dat verband houdt met de bepaling van een totale straf voor veroordelingen die in verschillende lidstaten zijn uitgesproken.

73. De punten 1 en 2 van het dictum van het arrest van 21 september 2017, Beshkov (C-171/16, EU:C:2017:710), luiden als volgt:

„1) Kaderbesluit 2008/675/JBZ van de Raad van 24 juli 2008 betreffende de wijze waarop bij een nieuwe strafrechtelijke procedure rekening wordt gehouden met veroordelingen in andere lidstaten van de Europese Unie, dient aldus te worden uitgelegd dat het toepassing vindt op een nationale procedure die betrekking heeft op de oplegging, met het oog op de tenuitvoerlegging, van een totale vrijheidsstraf met inaanmerkingneming van de door de nationale rechter aan een persoon opgelegde straf en van de straf die in het kader van een eerdere door een rechter van een andere lidstaat tegen deze persoon uitgesproken veroordeling wegens andere feiten werd opgelegd.

2) Kaderbesluit 2008/675 dient aldus te worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat in een lidstaat een door een rechter van een andere lidstaat eerder uitgesproken veroordeling slechts in aanmerking kan worden genomen na de toepassing van een nationale procedure van voorafgaande erkenning van die beslissing door de bevoegde rechterlijke instanties van die eerste lidstaat, zoals die voorzien in de artikelen 463 tot en met 466 van de Nakazatelnoprotsesualen kodeks (wetboek van strafvordering).”

74. In het kader van een procedure voor het bepalen van een volledige straf zou het dus in beginsel passend zijn om de in een andere lidstaat uitgesproken straf toe te passen. Dit zou ertoe kunnen leiden dat de veroordeling van de buitenlandse rechter ten uitvoer wordt gelegd zonder dat deze op grond van de artikelen 463-466 NPK is erkend.

75. Indien de veroordeling door de buitenlandse rechter betrekking heeft op een feit dat naar nationaal recht niet strafbaar is, zal dit in de praktijk leiden tot de tenuitvoerlegging van een veroordeling voor een feit dat in de tenuitvoerleggingsstaat niet wordt vervolgd.

76. Dit laatste punt is een verder argument voor de overeenstemming van artikel 8, lid 2, NK met artikel 3, lid 1, van kaderbesluit 2008/675/JBZ van de Raad.

Uiteenzetting van de feiten en omstandigheden die de noodzaak rechtvaardigen om de verwijzing volgens de versnelde procedure te onderzoeken

77. In de zaak die in behandeling is bij de verwijzende rechter, werd de tenlastelegging aanhangig gemaakt in het kader van een versnelde procedure (hoofdstuk 25 NPK). Voor deze procedure stelt het procesrecht kortere termijnen vast voor het voltooien van de procedurele stappen, zoals:

77.1. de zaak wordt binnen zeven dagen na ontvangst op de agenda geplaatst voor een openbare hoorzitting (artikel 358, lid 1, NPK);

77.2. de zaak wordt, indien mogelijk, in één zitting berecht en de veroordeling wordt onmiddellijk uitgesproken, samen met de motivering; indien de zaak feitelijk en juridisch ingewikkeld is, kan de motivering worden opgesteld nadat de veroordeling is uitgesproken, maar uiterlijk binnen zeven dagen (artikel 359 NPK).

78. De procedure heeft thans aanzienlijke vertraging opgelopen door de verwijzing van de zaak voor een nieuwe behandeling. Dit schaadt de rechten van de verdachte.

79. Wij zijn derhalve van mening dat het verzoek om een prejudiciële beslissing moet worden behandeld overeenkomstig de versnelde procedure van artikel 105 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie.

[OMISSIS]

1. [OMISSIS]